

کارشناسی ارشد
دانشگاه تهران
میری نژاد

سال ششم، شماره یک، بهار و تابستان ۱۳۹۷
تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۳/۲۷ تاریخ تأیید نهایی: ۱۳۹۶/۰۹/۱۲
صف: ۱۴۹-۱۷۴

بررسی تکتونیک فعال در حوضه سمنان (جنوب سمنان) با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک

مجتبی یمانی، استاد ژئومورفولوژی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، ایران
سعیده امیری نژاد ترک^۱، کارشناس ارشد هیدرولوژی ژئومورفولوژی در برنامه‌ریزی محیطی، دانشگاه تهران،
ایران

فرزانه غلامی، کارشناسی ارشد هیدرولوژی ژئومورفولوژی در برنامه‌ریزی محیطی، دانشگاه تهران، ایران
رقیه نژاد حسینی، کارشناسی ارشد هیدرولوژی ژئومورفولوژی در برنامه‌ریزی محیطی، دانشگاه تهران، ایران

چکیده

شاخص‌های ژئومورفولوژیکی از روش‌های بسیار مفید در ارزیابی و شناسایی آثار فعالیت‌های تکتونیکی (کند و سریع) به شمار می‌آیند و می‌توان با استفاده از این شاخص‌ها به طور معقول و واقعی لندفرم‌های مختلف را با هم مقایسه کرد. این تحقیق به شناخت نحوه عملکرد و میزان اثرگذاری حرکات تکتونیکی در حوضه سمنان با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک مانند گرادیان طولی رودخانه، انتگرال هیپوسومتریک، نسبت پهنه‌ای کف دره به ارتفاع دره، تقارن توپوگرافی معکوس، عدم تقارن حوضه زهکشی، پیچ و خم رودخانه اصلی، پیچ و خم پیشانی کوهستان، تراکم سطحی آبراهه‌ها، انشعاب‌پذیری و شاخص شکل حوضه به عنوان تکنیک‌های مدلی و مفهومی می‌پردازد. ابزارهای فیزیکی مورد استفاده در تحقیق حاضر شامل تصاویر ماهواره‌ای IRS، نقشه‌های توپوگرافی و همچنین نقشه زمین‌شناسی و سیستم اطلاعات جغرافیایی است. به این منظور یک مدل رقومی ارتفاع از داده‌های توپوگرافی SRTM10M برای محدوده موردنظر مطالعه تهیه شد. سپس در محیط نرم‌افزار ARCMAP ترسیم آبراهه‌ها، اندازه‌گیری شاخص‌ها و تجزیه و تحلیل‌های آماری مربوط به شاخص‌های ذکر شده صورت گرفته و نتایج در قالب نقشه استخراج شد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها با استناد به شاخص‌های ژئومورفولوژیکی و با استفاده از ابزارهای فیزیکی ذکر شده نشان می‌دهد که فعالیت‌های تکتونیکی در حوضه سمنان فعالیت متoste داشته، محاسبه ۱۰ شاخص ژئومورفیک در حوضه مورد مطالعه بیانگر وجود حرکات نئوتکتونیکی نسبتاً فعال در حوضه سمنان است. بر اساس طبقه‌بندی شاخص IAT، حوضه سمنان از نظر فعالیت‌های تکتونیکی در کلاس ۳ قرار می‌گیرد. وجود دره‌های ۷ شکل و عمیق در قسمت‌های شمالی منطقه می‌تواند دل بر وجود همین فعالیت‌های تکتونیکی در حوضه باشد.

کلمات کلیدی: شاخص‌های مورفوتکتونیک؛ شواهد ژئومورفولوژیکی؛ تکتونیک؛ حوضه سمنان؛ شبکه زهکشی.

مقدمه

عبارت ریخت زمین‌ساخت یا زمین ریخت شناسی در ۲ معنی به کار می‌رود: ۱) زمین ساخت برای توضیح چشم‌اندازها (Landforms)، و ۲) چشم‌اندازها برای توضیح الگوی زمین ساختی (کلر^۲ و همکاران، ۲۰۰۲) که کاربرد دوم رایج‌تر است. اندازه‌گیری کمی این چشم‌اندازهای ریخت شناسی در یک منطقه، در تشخیص برخی ویژگی‌های آن منطقه از جمله فعالیت‌های زمین ساختی آن سودمند است (خادمی، ۱۳۸۷). در سال‌های اخیر تکتونیک ژئومورفولوژی به طور چشمگیر، یکی از ابزارهای عمدۀ و اساسی و مؤثر در تشخیص شکل‌های تکتونیکی فعال و تهیه نقشه‌های خطر لرزه‌ای و همچنین درک و فهم تاریخچه چشم‌اندازهای کنونی سطح زمین بوده است (کلر و دیگران، ۲۰۰۲).

شاخص‌های ژئومورفیک در بررسی فعالیت‌های تکتونیکی ابزار مفید و قابل اطمینانی هستند؛ زیرا با استفاده از آن‌ها می‌توان مناطقی را که در گذشته فعالیت‌های سریع یا کند تکتونیکی را تجربه کرده‌اند، به راحتی شناسایی نمود (رامیز و هرار،^۳ ۱۹۹۸). استفاده همزمان از شاخص‌های ژئومورفیک به ما امکان می‌دهند که تحلیل درستی از وضعیت نئوتکتونیک منطقه داشته باشیم (همدونی و همکاران^۴، ۲۰۰۸). منطقه مورد مطالعه یک منطقه فعال از نظر تکتونیک است، به طوری که گنبدهای نمکی در اطراف محدوده به صورت قله بالا آمده است. ساختارهای که باعث شکل‌گیری مورفولوژی دشت کویر و حاشیه شمالی آن (منطقه مورد مطالعه) شده، دارای ۲ روند کلی هستند: یکی از این روندها از گسل اصلی البرز (N-NE) تبعیت می‌کند و ساختارهای قدیمی‌تر را تشکیل می‌دهد و روند دیگر که از جهت روند گسله اصلی

² Keller and Pinnter

³ Ramiez and Heerea, 1998

⁴ Hamdouni et al, 2001

زاگرس (NW-SE) تبعیت می‌کند و ساختارهای جوان‌تر منطقه را تشکیل می‌دهد و روندهای قدیمی‌تر را قطع می‌کند (شريعی، ۱۳۹۰).

برخی از شاخص‌های ژئومورفیک، به عنوان ابزارهای اساسی برای تشخیص شکل‌های سریع تکتونیکی آزمون شده و به طور وسیع مورد استفاده قرار گرفته‌اند، آن‌گاه نتایج حاصل در طرح‌های تحقیقاتی جهت کسب اطلاعاتی جامع و کامل درباره تکتونیک مورد استفاده قرار گرفته‌اند (گورابی، ۱۳۸۴). با مطالعه و بررسی لندفرم‌های توپوگرافی و الگوی سیستم زهکشی با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک و با در نظر گرفتن ساختمان زمین‌شناسی و لیتو‌لوژی هر منطقه، می‌توان عملکرد تکتونیک فعال را در هر منطقه مورد ارزیابی قرار داد و وجود یا عدم وجود حرکات تکتونیکی فعال را مشخص نمود.

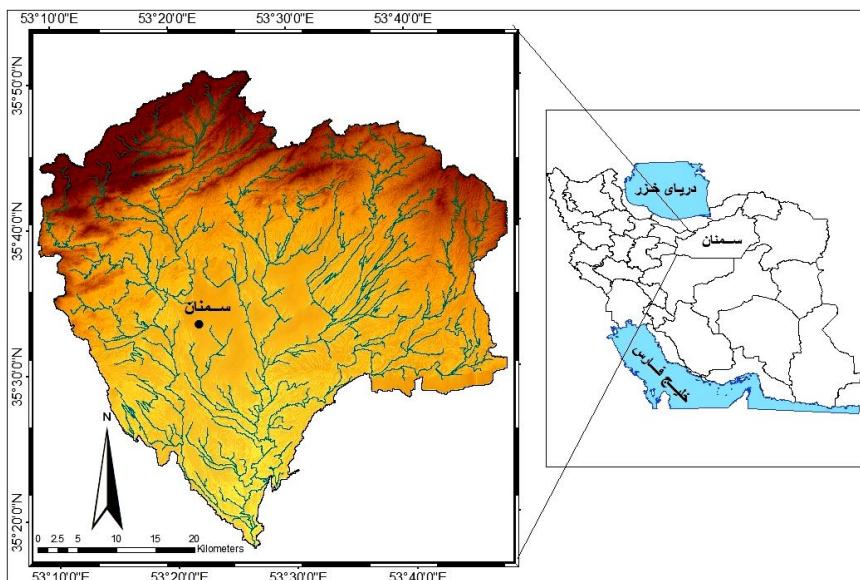
شاخص‌های ژئومورفیک در نقاط مختلف دنیا و ایران برای بررسی تکتونیک فعال مورد استفاده قرار گرفته‌اند. مقصودی و همکاران (۱۳۸۹)، به بررسی تکتونیک فعال حوضه آبخیز کفرآور با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک پرداختند، نتایج حاصل از مطالعات آن‌ها حاکی از فعال بودن نتوتکتونیک و حاکم بودن فعالیت‌های نتوتکتونیکی شدید در حوضه کفرآور می‌باشد. گورابی و نوحه‌گر (۱۳۸۶)، در تحقیقی به بررسی شواهد ژئومورفیکی تکتونیک فعال در حوضه آبخیز درکه با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک پرداختند. آن‌ها دریافتند که مقادیر کمی این شاخص‌ها حاکی از تکتونیک فعال در منطقه است. یمانی و علمیزاده (۱۳۹۱)، به مطالعه تأثیر نوزمین‌ساخت در مورفولوژی شبکه زهکشی حوضه نچی با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک پرداختند، نتایج بررسی‌ها حاکی از فعالیت‌های نتوتکتونیکی فعال در حوضه نچی بود، به‌طوریکه قسمت‌های شمالی (زیرحوضه انجران) تأثیر این فعالیت‌ها بیشتر است. خادمی (۱۳۸۷)، در تحقیقی به محاسبه و تفسیر برخی از شاخص‌های زمین‌ریخت ساختی پیرامون گسل ترود پرداخت، نتایج حاصل از بررسی یژوهش دلالت بر جنبایی منطقه ترود به ویژه در ۲ بخش مرکزی (نزدیکی پیشانی کوه‌ها) و شمال باختری (در

نزدیکی خط تقسیم اصلی کوه‌های ترود) آن دارد و رده ۱ پویایی نوزمین ساختی را برای منطقه ترود نشان داد. یمانی و همکاران (۱۳۸۹)، به بررسی نقش نوزمین ساخت در تحول شبکه‌ی زهکشی حوضه آبخیز رودخانه چله با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک و شواهد ژئومورفولوژیکی پرداختند، نتایج به دست آمده از این شاخص‌ها حاکی از فعال بودن نوزمین ساخت منطقه و تأثیر این فعالیت بر الگوی شبکه زهکشی و مورفولوژی بستر رودخانه چله است. مختاری (۱۳۸۵)، با استفاده از داده‌های حاصل از تحلیل‌های توپوگرافی، بررسی سامانه‌های رودخانه‌ای منطقه و شواهد زمین ریخت شناسی حاصل از مشاهدات میدانی، نشان می‌دهد که دست کم در اواخر پلیستوسن و هولوسن، حرکات اریب لغز با مؤلفه افقی راستگرد گسل بیشتر از حرکات بالا آمدگی و فعالیت گسل در میشو باختری بیشتر از میشو خاوری بوده است. در حال حاضر، دامنه‌ی شمالی میشوداع در حال تطبیق تدریجی خود با شرایط زمین ساختی فعالی است که چشم‌انداز کلی آن را تحت تأثیر قرار داده است. هدف از این پژوهش بررسی فعال بودن تکتونیک منطقه با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک می‌باشد.

محدوده مورد مطالعه

استان سمنان در لبه شمالی کویر مرکزی ایران دارای مساحتی در حدود ۸۱۵۹۶ کیلومترمربع و جمعیتی بالغ بر ۵۳۸۰۰۰ هزار نفر هست. این استان از شمال به استان‌های گلستان و مازندران، از طرف جنوب به استان‌های یزد و اصفهان، از شرق به استان‌های خراسان شمالی و خراسان رضوی و از طرف غرب به استان‌های تهران و قم محدود است. از شهرهای مهم این استان می‌توان به شهرهای دامغان، سمنان، شاهرود، گرمسار و مهدی‌شهر اشاره کرد. این منطقه در جنوب رشته‌کوه‌های البرز قرار گرفته است. ارتفاع متوسط حوضه ۱۱۳۰ متر، پایین‌ترین نقطه ارتفاعی آن ۳۰۰ متر در خروجی حوضه و بالاترین نقطه ارتفاعی ۳۲۰۰ متر در شمال حوضه قرار دارد. میانگین شیب کلی در این محدوده در حدود ۲۸/۶۱٪ می‌باشد (شکل ۱). جهت عمومی شیب

در حوضه مورد مطالعه به سمت شمال غرب است که $5 / 337$ کیلومترمربع وسعت دارد. از نظر اقلیمی آب و هوای منطقه تحت تأثیر جریان‌های هوایی گرم و خشک دشت کویر قرار دارد. میانگین سالانه دما در حوضه معادل $18 / ۳$ درجه سانتی‌گراد است و بارش این مطقه در حدود $۲۰ / ۱۴۱$ میلی متر می‌باشد. بر اساس داده‌های اقلیمی منطقه، رطوبت نسبی سمنان در حدود $۵۱ / ۵۱$ ٪ گزارش شده است. از نظر زمین‌شناسی این منطقه در شمال زون تکتونیکی ایران مرکزی و شمال حوضه ترشییری دشت کویر قرار دارد (Akashe & Berckhamer, 1980. Berberian, 1981).

شکل ۱. محدوده مورد مطالعه

روش پژوهش

در این پژوهش از نقشه‌های توپوگرافی و تصاویر ماهواره‌ای $1 / ۲۵۰۰۰$ ، تصاویر ماهواره‌ای IRS استفاده شده است. برای نیل به هدف مورد بررسی مهم‌ترین شاخص‌های ژئومورفیک مانند SL, Hi, Vf, Bl, Af, T, Smf, Br و ... برای تشخیص تکتونیک فعال منطقه از روی نقشه‌های توپوگرافی و تصاویر ماهواره‌ای منطقه

اندازه‌گیری شد. در مرحله بعدی این تحقیق، به روش تحلیلی- مقایسه‌ای و با استفاده از تکنیک‌های ژئومورفولوژی به تجزیه و تحلیل نئوتکتونیک در حوضه سمنان پرداخته شد. به این منظور ابتدا لایه‌های اطلاعاتی نقشه‌های توپوگرافی ۱/۲۵۰۰۰ به سیستم اطلاعاتی GIS انتقال داده شده و با استفاده از لایه‌هایی مانند شبکه زهکشی، شب، مدل ارتفاعی رقومی^۵ استخراج گردید و با استفاده از نقشه‌های زمین‌شناسی منطقه، لایه‌های خطی گسل‌ها استخراج و به لایه‌های فوق اضافه شد، سپس نتایج حاصله تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌های پژوهش

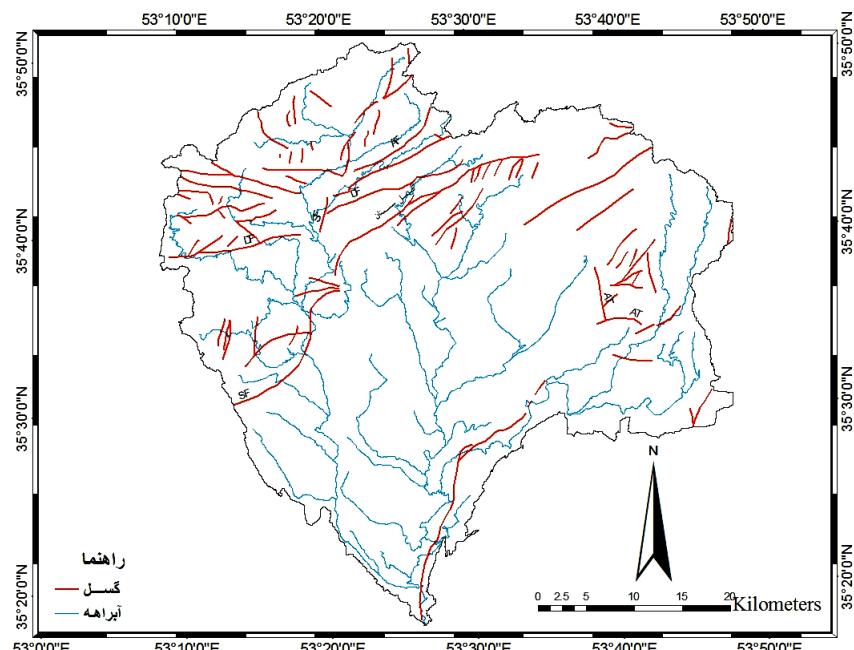
لرزه- زمین ساخت و تحولات ساختمانی منطقه

به لحاظ تقسیم‌بندی ساختارهای ایران، منطقه مورد مطالعه در زون ایران مرکزی قرارگرفته است. بخش مهمی از استان سمنان، در پهنه ایران مرکزی جای داشته، ولی بخش‌های شمالی آن، در رشته‌کوه‌های فعال کپه داغ و البرز قرار دارد. بدین ترتیب، بخش‌های شمالی استان از فعالیت نو زمین ساختی و لرزه‌های بالاتری نسبت به بخش‌های مرکزی و جنوبی آن برخوردار است. تغییر شکل فعال در این پهنه در قالب گسل‌های رانده و گسل‌های امتدادلغز تمرکز یافته که با روند محور تنش زمین ساختی فشاری (NE) سازگار است (شکل ۲).

رسوبات حوضه دشت کویر با ضخامت ۷-۶ کیلومتر، در گودالی که فرونشینی اصلی آن در کرتاسه صورت گرفته نهشته گردیده‌اند. این فرونشینی به علت ریفتی شدن میکروپلاتفرم‌های ایرانی (بلوک لوت) و فعالیت شدید گسل‌ها از کرتاسه به بعد بوده است. بررسی فعالیت‌های این گسل‌ها نشان می‌دهد که تمام آن‌ها دارای مؤلفه راستا لغز معکوس و امتدادلغز هستند. گسل‌ها به سمت شمال دشت کویر فعال ترند که مکان گسل‌های فعال توسط محل وقوع زمین‌لرزه‌های دشت کویر معلوم شده است.

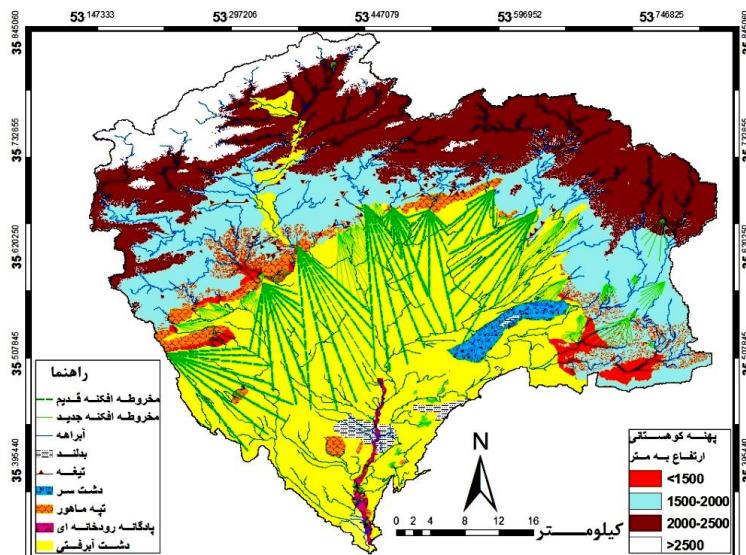
⁵ DEM

طی فاز کوهزایی آلبی در زمان کرتاسه تا پلیوسن، پس از فعال نمودن گسل‌های ترانسفورم در سراسر حوضه دشت، آن را دچار چین‌خوردگی کردند. از جمله گسل‌های بنیادی در پهنه استان سمنان می‌توان به گسل درونه، گسل میامی، گسل سمنان و گسل دامغان، گسل عطاری اشاره کرد. قابل ذکر است که در محدوده دشت کویر در جنوب و جنوب خاور استان سمنان، گسل مهمی به جز گسل‌های بنیادی درونه وجود دارد، این گسل یک ساختار منطقه‌ای عظیم است که بخشی از آن از جنوب محدوده استان می‌گذرد و داده‌های زمین‌لرزه‌ای موجود در پهنه استان سمنان نشان می‌دهد که این بخش از گسل درونه سهم ناچیزی در رهاسازی الاستیک در زمین‌لرزه داشته است (مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۲۳).

شکل ۲. نقشه ارتباط گسل‌ها با شبکه زهکشی در محدوده موردمطالعه

منطقه مورد مطالعه از دیدگاه ژئومورفولوژی حوضه سمنان است که از سه واحد ژئومورفولوژیکی یعنی کوهستان، دشت و تپه ماهور تشکیل شده است. در شکل‌گیری رخساره‌های کویری معمولاً به عواملی از قبیل سطح ایستابی و موقعیت توپوگرافی از نظر شیب و پستی و بلندی و بارندگی دخالت دارند. علاوه بر این سه واحد بزرگ واحدهای کوچکتری از جمله مخروطه افکنه‌های قدیم و جدید، دشت‌های آبرفتی، تپه‌ماهور، تراس‌های آبرفتی، گنبدهای نمکی، بدلند و ... مشاهده می‌شود. در بیشتر نواحی ایران به ویژه در ایران مرکزی، مخروطه افکنه‌ها توسعه و گسترش یافته‌اند. در نواحی پای کوهی دامنه‌های جنوبی البرز اشکال ناهمواری مانند مخروطه افکنه‌ها چشم‌انداز غالب را به وجود می‌آورند (رهنمایی، ۱۳۷۰). تپه‌ماهورها در منطقه مورد مطالعه از شواهد تحولات تکتونیکی دوران سوم زمین‌شناسی هستند که در آبرفت‌های عهد حاضر(کواترنر) به صورت چین‌های ملایم ظاهر شده‌اند (شکل ۳).

شکل ۳. نقشه ژئومورفولوژی منطقه مورد مطالعه

شاخص‌های ژئومورفیک

شاخص عدم تقارن حوضه زهکشی^۶ (AF)

در مناطقی که شبکه زهکشی در حضور تغییر شکل‌های تکتونیکی توسعه پیدا می‌کند، شبکه زهکشی اغلب دارای شکل هندسی و الگوی متمایزی است. این شاخص برای تجزیه و تحلیل وجود کج شدگی تکتونیکی در حوضه‌های زهکشی ارزیابی می‌شود.

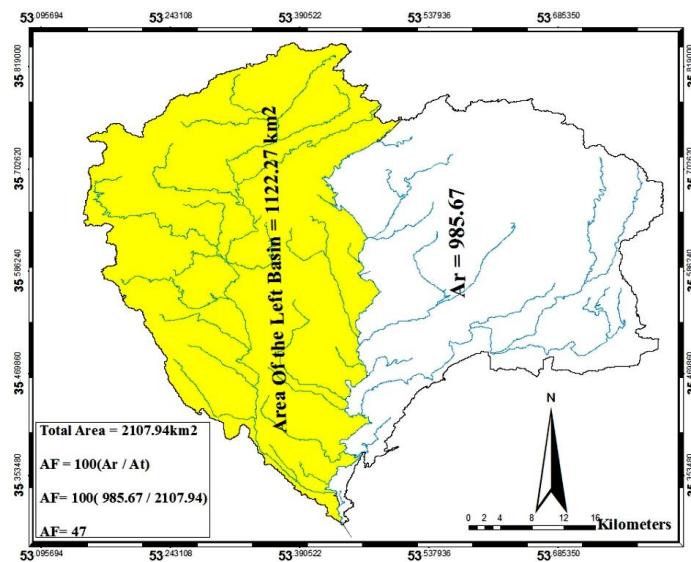
عامل عدم تقارن از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$AF = 100 (Ar / At)$$

(۱)

در رابطه فوق Ar مساحت قسمت راست حوضه (در جهت پائین رود) نسبت به رود اصلی و At مساحت کل حوضه زهکشی است. برای شبکه زهکشی در حالت پایدار و عدم کج شدگی بر اثر بالآمدگی، AF برابر با ۵۰ است. این شاخص به خم شدگی عمودی بر امتداد رود اصلی در حوضه زهکشی حساس است. مقادیر بیشتر یا کمتر از ۵۰ ممکن است حاکی از کج شدگی حوضه زهکشی باشد. در حوضه زهکشی سمنان که جریان رود به سمت جنوب جاری است، چرخش تکتونیکی به طرف غرب است (شکل ۴)، شاخه‌های روی کناره‌های سمت راست نسبت به شاخه‌های کناره‌های سمت چپ رود اصلی، کوتاه‌تر هستند و AF کوچک‌تر از ۵۰ است.

^۶Drainge Basin Asymmetry (Asymmetry Factor)

شکل ۴. ارزیابی عدم تقارن حوضه زهکشی

اگر خم شدگی در جهت عکس باشد، شاخه‌های بزرگ‌تر رود بر روی دامنه‌های شرقی (راست) رود اصلی قرار می‌گیرد و AF بیشتر از ۵۰ است. این شاخص مانند اغلب شاخص‌های ژئومورفیک که در مناطق و حوضه‌های زهکشی در سنگ‌های یکسانی گسترده‌اند، بهترین عملکرد را دارد. در روش AF برای تجزیه و تحلیل ژئومورفیک فرض بر این است که کنترل سنگ‌شناسی (مانند شبی طبقات-رسوبی) و شرایط اقلیمی و اکولوژیک (همچون اختلاف پوشش گیاهی بین شمال و جنوب دامنه‌ها) در منطقه باعث عدم تقارن نمی‌شود.

شاخص تراکم سطحی آبراهه‌ها^۷ (P)

این عامل از تقسیم طول شبکه هیدرولوگرافی حوضه به مساحت حوضه به دست می‌آید و شاخص مفیدی برای ارزیابی و شناسایی نئوتکتونیک در حوضه‌های زهکشی است. در این شاخص ضریب تراکم بیشتر باشد، بیانگر تکتونیک فعال و حساسیت زیاد

⁷Drainge Density

سازندها و تشکیلات زمین‌شناسی موجود در حوضه است. این شاخص از فرمول زیر محاسبه می‌شود:

$$P = \frac{\sum L_i}{A} \quad (2)$$

در این رابطه، P : تراکم زهکشی؛ L_i : طول آبراهه‌ها به کیلومتر و A : مساحت حوضه به کیلومتر مربع است. در حوضه سمنان این شاخص دارای نتایج زیر بود:

جدول ۱. شاخص P محاسبه شده حوضه سمنان

ردیف	ردیف ۱	ردیف ۲	ردیف ۳	ردیف ۴
شماره انشعباب				
طول آبراهه (L_i) به Km	۵۴۸ / ۶۸	۱۵۱ / ۷۰	۱۲۴ / ۴۴	۳۱ / ۳۷
P	۴۰.۶ Km ²			

با توجه به نتایج ارائه شده در جدول ۱ فعالیت تکتونیکی در حوضه سمنان متوسط تا کم است.

شاخص انشعباب پذیری^۸ (BR)

انشعاب پذیری به نسبت تعداد قطعات یک ردیه به تعداد قطعات بالاتر گفته می‌شود. این شاخص به علت تغییرات تصادفی در هندسه حوضه آبریز از مرتبه‌ای به مرتبه دیگر یکسان نخواهد بود. هر قدر نسبت انشعباب بزرگتر باشد، بیانگر فعالیت‌های تکتونیکی بیشتر و جوان بودن حوضه است، این شرایط باعث افزایش آبراهه‌های ردیه پایین‌تر می‌گردد. نسبت انشعباب پایین‌تر از خصوصیات حوضه‌هایی است که آشفتگی‌های ساختاری کمتری دارند و الگوی زهکشی در آن‌ها غیرطبیعی نیست.

$$BR = \left\{ \frac{N_1}{N_2} + \frac{N_2}{N_3} + \dots + \frac{N_{n-1}}{N_n} \right\} \left\{ \frac{1}{n-1} \right\} \quad (3)$$

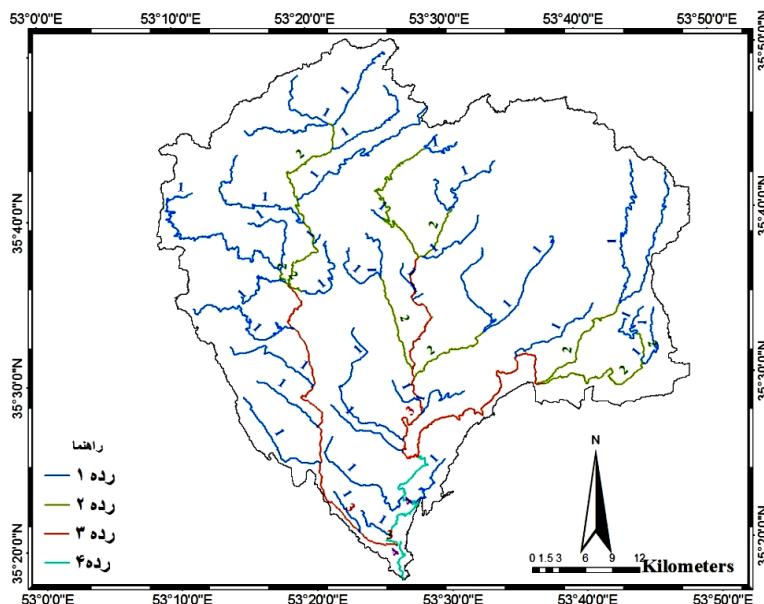
⁸Bifurcation Ratio

در فرمول فوق: N_1 تعداد شاخه‌های رده ۱، N_2 تعداد شاخه‌های رده ۲، N_3 تعداد شاخه‌های رده سوم و در نهایت n تعداد شاخه‌های رده n می‌باشد.

جدول ۲. شاخص Br محاسبه شده حوضه سمنان

شماره انشعباب	رده ۱	رده ۲	رده ۳	رده ۴
تعداد انشعباب	۱۵۲	۶۲	۴۲	۸
BR	۳/۰۶			

با توجه به محاسبات صورت گرفته و مطالب فوق می‌توان گفت با توجه به اینکه رده ۱ دارای بیشترین تعداد و نسبت انشعباب رقم نسبتاً بالایی را نشان می‌دهد، فعالیت تکتونیکی تقریباً زیادی در حوضه حاکم است (شکل ۵).

شکل ۵. رده بندی به روشن استرالر حوضه سمنان

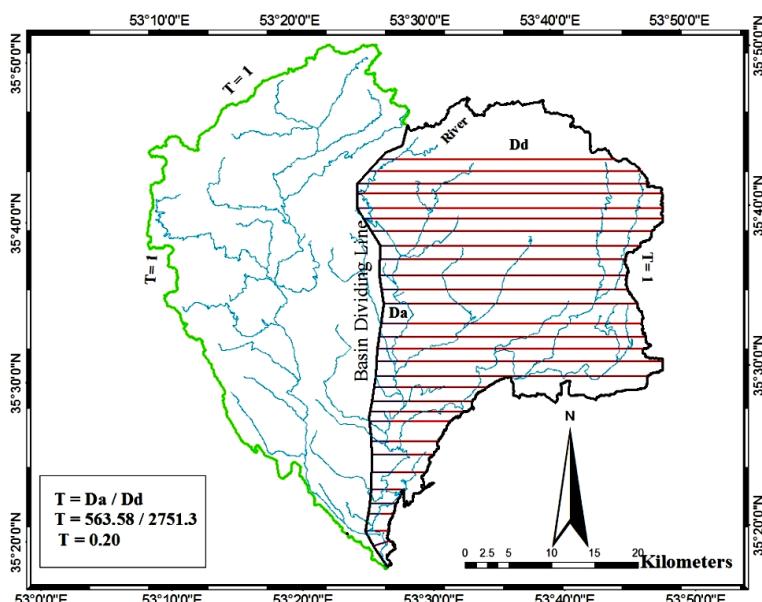
شاخص تقارن توپوگرافی معکوس^۹ (T)

دیگر شاخص کمی برای ارزیابی عدم تقارن حوضه، عامل تقارن توپوگرافی معکوس است (T) است. شاخص تقارن توپوگرافی معکوس از رابطه زیر به دست می‌آید.

$$T = Da / Dd \quad (4)$$

فاصله خط میانی حوضه زهکشی تا کمربند فعل مثاندری حوضه (مسیر رواد اصلی) ← Da

فاصله خط میانی حوضه و خط تقسیم آب (شکل ۶). ← Dd

شکل ۶. ارزیابی شاخص تقارن توپوگرافی معکوس

برای حوضه‌های کاملاً متقارن، $T=0$ می‌باشد. با افزایش عدم تقارن، شاخص T افزایش پیدا می‌کند و در نهایت به ۱ نزدیک می‌شود. T بیانگر یک بردار با جهت و مقدار (-۱-

⁹ Reverse Topographic Symmetry

) است. این تجزیه و تحلیل بیشتر برای حوضه‌های زهکشی با الگوی دندریتیک مناسب می‌باشد. مناطقی که ارزیابی انشعاب دره‌ها به خوبی دره باشد مقادیر بزرگتر T مجاز است.

برای برآورد پارامترهای مورد نیاز شاخص T ، در حوضه آبخیز سمنان، مقادیر Dd و Da در ۲۸ مقطع محاسبه و نتایج حاصل در جدول ۳ آورده شده است. مقادیر هر یک از آن‌ها طبق رابطه فوق محاسبه شد که میانگین آن ۲۰٪ از این عدد حاکی از فعال بودن نوزمین ساخت در محدوده مورد مطالعه است.

شاخص گرادیان طولی رودخانه^{۱۰} (SL)

این شاخص که نشان‌دهنده تغییر ارتفاع و معرف طول کanal است، بر اساس رابطه زیر محاسبه و مشخص می‌شود:

$$SL = (\Delta H / \Delta L) . L \quad (5)$$

در این رابطه، SL : شاخص گرادیان طولی رود، ΔH : اختلاف ارتفاع بین دو نقطه اندازه‌گیری شده و ΔL فاصله افقی بین دو نقطه اندازه‌گیری شده در نهایت L طول رودخانه از نقطه اندازه‌گیری شده تا مرتفع‌ترین نقطه کanal است. بالا بودن مقدار این شاخص، نشان دهنده مناطق با فعالیت تکتونیکی بالا و قدرت فرسایشی شدید آبراهه‌ها و مقدار پایین آن مناطق با فعالیت کم را نشان می‌دهد. این شاخص با قدرت رود ارتباط دارد و به تغییرات شبیب رودخانه بسیار حساس است. این حساسیت، شرایط لازم برای ارزیابی مقدار فعالیت تکتونیکی با مقاومت سنگ و توپوگرافی را فراهم می‌کند.

¹⁰Stream Length – gradient index

جدول ۳. شاخص تقارن توپوگرافی معکوس در حوضه آبخیز سمنان

T	Dd	Da	مسیر مورد ارزیابی
۰/۲۰	۲۷۵۱/۳	۵۶۳/۵۸	۱
۰/۴۴	۲۸۷۱/۳۳	۱۲۷۸/۳۷	۲
۰/۸۴	۳۰۳۲/۹	۲۵۷۴/۴۵	۳
۰/۴۵	۳۷۸۹/۹۷	۱۷۲۴/۱۸	۴
۰/۳۵	۶۲۲۸/۹	۲۲۱۰/۹۷	۵
۰/۵۵	۷۱۴۵/۳	۳۹۹۲/۳۴	۶
۰/۲۴	۷۷۹۰/۹۲	۱۹۰۵/۴۹	۷
۰/۲۵	۹۴۲۱/۳۵	۲۳۶۸/۳۲	۸
۰/۱۷	۱۰۷۹۶/۴	۱۷۷۰/۸۴	۹
۰/۳۰	۱۱۶۲۸/۰۱	۳۵۳۰/۰۱	۱۰
۰/۱۹	۱۳۱۵۰/۲۲	۲۵۰۲/۲۱	۱۱
۰/۰۷۰	۳۱۶۶۰/۶۷	۲۲۴۶/۲۳	۱۲
۰/۰۷	۳۳۱۹۹/۷۶	۲۲۶۷/۰۲	۱۳
۰/۰۶	۳۰۹۲۴/۹۶	۱۷۷۵/۹۳	۱۴
۰/۰۷	۳۰۸۱۳/۰۲	۲۱۷۷/۹۹	۱۵
۰/۰۹	۳۰۲۲۵/۶	۲۹۵۱/۴	۱۶
۰/۹۲	۲۹۳۶/۰۳	۲۷۰۳/۳	۱۷
۰/۰۶۵	۲۸۵۳۱/۰۳	۱۸۶۹/۸۷	۱۸
۰/۰۵۴	۲۸۶۳۴/۷۹	۱۵۶۴/۰۴	۱۹
۰/۰۷۲	۲۸۴۹۶/۴۸	۲۰۶۲/۰۹	۲۰
۰/۰۵۷	۳۰۰۵۲/۷	۱۷۷۳/۵۰	۲۱
۰/۰۵۲	۳۲۵۴۲/۶۸	۱۷۰۹/۱۳	۲۲
۰/۰۲۵	۳۴۶۱۷/۶۸	۸۷۱/۵۹	۲۳
۰/۰۵	۳۵۳۰۱/۶	۱۸۲۹/۵	۲۴
۰/۰۱	۳۵۲۹۰/۱	۴۴۲/۳۵	۲۵
۰/۰۳	۳۵۰۶۸/۷	۱۳۴۳/۷	۲۶
۰/۰۲۶	۳۱۶۶۲/۸	۸۳۵/۵۴	۲۷
۰/۰۶۴	۲۷۴۸۲/۰۱	۱۷۷۸/۶۳	۲۸

با توجه به اطلاعات جدول ۴، مشخص می‌شود که روند این شاخص در طول مسیر مورد ارزیابی با شبیه یکسانی تداوم ندارد، بلکه در قسمت‌های مختلف مسیر با تغییر همراه است. داده‌های زمین شناسی نشان می‌دهد که شاخص SL به ساختمان سنگ‌شناسی بسیار حساس است. مقدار شاخص SL در مسیر ۴ دارای بیشترین مقدار است که حاکی از فعالیت تکتونیکی متوسط در این مسیر می‌باشد.

جدول ۴. شاخص SL محاسبه شده حوضه سمنان

SL	L	$\Delta h / \Delta l$	Δl	Δh	تعداد مسیر مورد ارزیابی
۵۰۱ / ۵۷	۷۱۶۵۵ / ۱۹	۰ / ۰۰۷	۲۸۶۹ / ۱۸	۲۰	۱
۵۸۴ / ۴۰	۵۸۶۴ / ۱۶	۰ / ۰۱۰	۳۶۵۳ / ۱۲	۴۰	۲
۱۹۴ / ۵۸	۳۲۴۲۸ / ۷۶	۰ / ۰۰۶	۴۶۱۲ / ۷۶	۳۰	۳
۶۸۸ / ۸۰	۱۵۳۰۶ / ۷۸	۰ / ۰۴۵	۵۷۸۰ / ۳۴	۲۶۰	۴

شاخص پیچ و خم پیشانی کوهستان^{۱۱} (Smf)

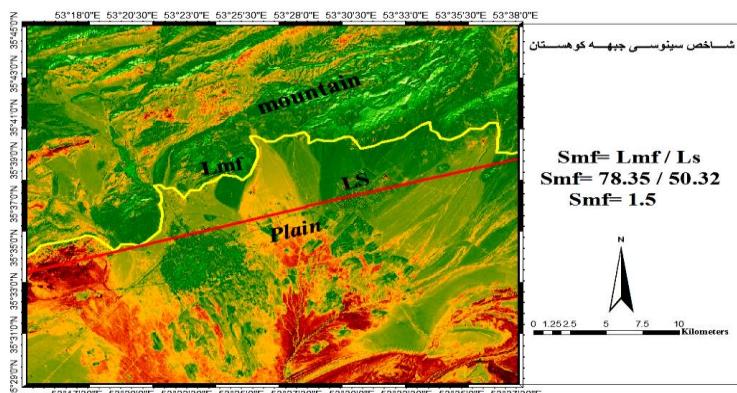
این شاخص بین نیروهای فرسایش دهنده و تکتونیکی را منعکس می‌کند. این شاخص از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$Smf = Lmf / Ls \quad (6)$$

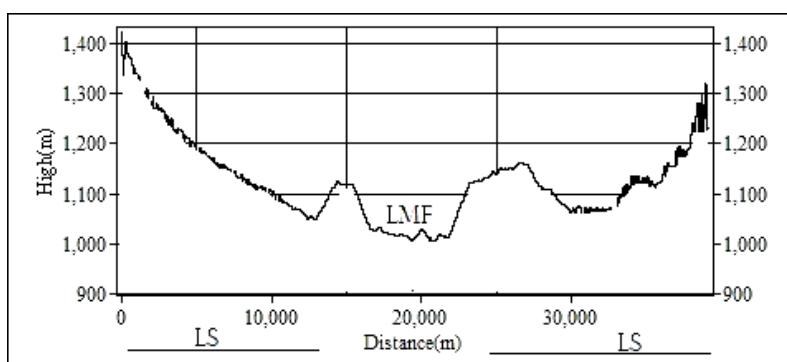
در رابطه فوق، Smf ← شاخص سینوسی جبهه کوهستان، Lmf ← طول جبهه کوهستان در امتداد کوهپایه و در محل شکست مشخص شبی (کنیک) و Ls طول خط مستقیم جبهه کوهستان را نشان می‌دهد (شکل ۷). اگر نرخ بالاًمدگی کم یا متوقف شود، فرآیندهای فرسایشی، جبهه کوهستان را با بنظمی بیشتر تخریب خواهد کرد و مقدار شاخص افزایش می‌یابد. هرگاه مقدار این پارامتر با یک برابر باشد، بیانگر زون فعل از نظر تکتونیکی است و افزایش در مقدار آن، بیانگر کاهش در فعالیت

^{۱۱}Mountain Front sinuosity

تکتونیکی منطقه است. در حالت کلی می‌توان گفت که اگر مقدار Smf کمتر از ۱ یا $1 = \text{نیروهای فعال تکتونیکی}$ باشد مقدار Smf بین $1 - 1/5$ = تغییرات متوسط تکتونیکی مقدار Smf بیشتر از $1/5$ باشد نشان دهنده فعالیت اندک تکتونیکی است. در حوضه مورد مطالعه مقدار این شاخص برابر با ۲ می‌باشد که بیانگر این مطلب است که نرخ برآمدگی در این حوضه کاهش یافته، درنتیجه، فرآیندهای فرسایشی جبهه کوهستان را به طور قهقهایی حفر می‌کنند.

شکل ۷- ارزیابی شاخص Smf برای حوضه سمنان

شکل ۸ روش ارزیابی شاخص Smf

شاخص نسبت پهنه‌ای کف دره به ارتفاع دره^{۱۲} (Vf)

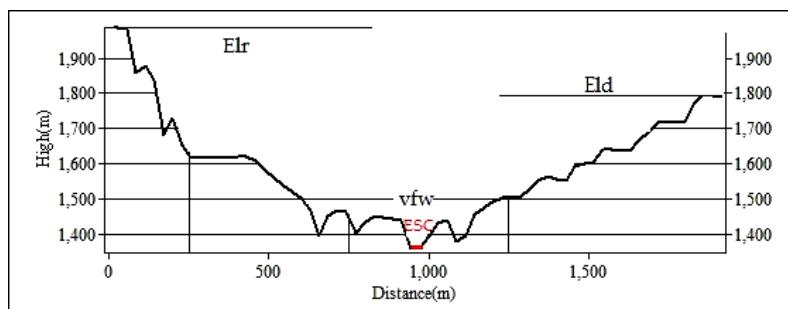
از دیگر شاخص‌های ژئومورفیک که برای مطالعه و تشخیص فعالیت‌های نئوتکتونیک به کار می‌رود، نسبت عرض کف بستر دره به ارتفاع دره (Vf) است که از رابطه زیر

$$\left\{ \text{VF} = \frac{2 \text{ VFW}}{(\text{Eld} - \text{Esc}) + (\text{Erd} - \text{Esc})} \right\} \quad (7)$$

محاسبه می‌شود:

در رابطه فوق؛ Vf نسبت عرض به ارتفاع دره، Vfw پهنه‌ای کف دره، Eld و Erd ارتفاع خط تقسیم آب در قسمت راست و چپ دره و ESC ارتفاع کف دره است.

این پارامتر در فواصل مختلف از جبهه کوهستان برای هر دره بررسی می‌شود. این شاخص دره‌های پهن (با مقدار زیاد Vf) را از دره‌های V شکل (مقدادر کم Vf) تفکیک می‌کند. مقدادر زیاد Vf مرتبط با بالاًمدگی کم است. در این حالت، آبراهه‌ها پهنه‌ای بستر خود را فرسایش داده، پهنه‌ای دره افزایش می‌یابد. مقدادر کم شاخص بیانگر دره‌های عمیق و V شکل و رودهایی است که به طور عمیقی کف بستر خود را حفر می‌کنند و معمولاً با بالاًمدگی همراه است. جدول ۵ پارامترهای لازم را برای محاسبه Vf حوضه آبخیز سمنان را نشان می‌دهد. همان‌طور که در جدول ۵ مشخص شده است، برای ارزیابی منطقی از مقدار Vf، ۱۱ برش عرضی در جهت عمود بر آبراهه اصلی ترسیم و مقدار Vf برای هر یک محاسبه شد. آنگاه میانگین Vf کل حوضه آبخیز محاسبه شده و به عنوان مقدار عددی مبنای سنجش فعالیت‌های تکتونیکی لحاظ شد (شکل ۹).

شکل ۹- محاسبه نسبت عرض به کف دره به ارتفاع دره (Vf) در امتداد نیمرخ AB

¹²Ratio of vally floor width to vally height

میزان Vf همان‌طور که در جدول مشخص است، برای کل حوضه برابر $2/030$ می‌باشد. بیشترین میزان Vf در راستای نیمرخ شماره ۱۱، ۸ و ۹ می‌باشد (جدول ۵).

جدول ۵. مقادیر شاخص Vf در حوضه آبخیز سمنان

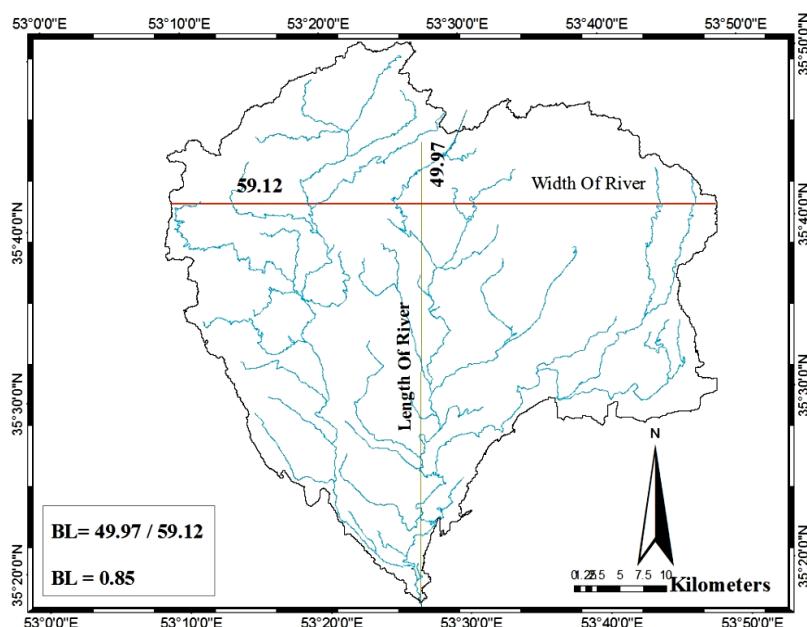
پارامتر	Vf	Vfw	Eld	Esc	Elr
۱	۱/۰۷	۴۹۷	۱۹۱۵	۱۵۴۹	۲۱۰۷
۲	۰/۶۴	۲۵۶	۲۴۰۳	۱۸۷۵	۲۱۴۸
۳	۲/۰۸	۷۵۶	۲۱۲۵	۱۶۸۵	۱۹۷۱
۴	۰/۹۸	۳۷۹	۲۶۰۵	۲۲۸۵	۲۷۴۰
۵	۱/۳۰	۶۱۵	۲۷۷۴	۲۲۵۷	۲۶۸۵
۶	۲/۱۸	۴۲۵	۲۲۴۶	۲۰۶۲	۲۲۶۸
۷	۰/۹۲	۲۹۰	۲۶۸۳	۲۳۴۶	۲۶۴۰
۸	۳	۴۸۰	۲۵۹۸	۲۴۲۴	۲۵۷۰
۹	۲/۱۳	۱۸۹	۱۸۲۱	۱۷۷۸	۱۹۹۱۳
۱۰	۱/۴۹	۳۹۶	۲۳۱۹	۱۹۹۲	۲۱۹۶
۱۱	۶/۰۵	۷۲۰	۱۹۶۵	۱۸۹۶	۲۰۴۷
Mean	۲/۰۳۰	۴۵۴/۸۲	۲۳۱۸/۰۵۵	۲۰۱۳/۰۵۵	۲۲۹۸/۶۴
Min	۰/۶۴	۱۸۹	۱۸۲۱	۱۵۴۹	۱۹۱۳
Max	۶/۰۵	۷۵۶	۲۷۷۴	۲۴۲۴	۲۷۴۰

شاخص شکل حوضه (BL)

نسبت شکل حوضه زهکشی یک شاخصی است که در ارزیابی فعالیت‌های تکتونیکی به کار می‌رود. معمولاً حوضه‌هایی که از لحاظ زمین ساخت فعال هستند شکل کشیده دارند. با توقف فعالیت، شکل حوضه به تدریج در طول زمان دایره‌ای می‌شود و شاخص کاهش می‌یابد. این شاخص از طریق رابطه زیر به دست می‌آید.

$$BL = \frac{L}{W} \quad (8)$$

که در این رابطه L طول رودخانه به خط مستقیم می‌باشد و W عرض حوضه به خط مستقیم است (شکل ۱۰).

شکل ۱۰. ارزیابی شاخص BL در حوضه سمنان

مقدار عددی bl برای محدوده مورد مطالعه ۸۵/۰ که در کلاس ۳ (غیرفعال) قرار دارد.

شاخص انگرال هیپسومتری^{۱۳} (HI)

تجزیه و تحلیل سطوح ارتفاعی از طریق محاسبه انگرال هیپسومتریک از ساده‌ترین راه‌ها برای شناخت میزان فعالیت‌های تکتونیکی در حوضه‌های زهکشی به شمار می‌آید. انگرال هیپسومتریک حوضه بهو سیله مساحت زیر منحنی هیپسومتریک مشخص می‌شود. این شاخص از طریق رابطه زیر به دست می‌آید:

$$HI = (h - H_{\min}) / (H_{\max} - H_{\min}) \quad \dots \quad (9)$$

¹³Hypsometric Integral

که در آن؛ Hi انتگرال هیپسومتریک، H_{min} و H_{max} به ترتیب حداقل و حداً قدر ارتفاع و h میانگین ارتفاع حوضه است.

مقادیر بالای انتگرال هیپسومتریک (نژدیک ۰/۵) بیانگر توپوگرافی جوان و وجود پستی و بلندی زیاد نسبت به میانگین حوضه زهکشی است و با برش‌های عمیق، برجستگی‌های ناهموار، سطوح بالاً مده و بریده شده توسط شبکه زهکشی مشخص می‌شود و هر چه رقم به صفر نژدیک باشد، گذر از مرحله بلوغ به پیری را شاهد خواهیم بود. ارتباط بین انتگرال هیپسومتریک و درجه بریدگی باعث شده تا انتگرال هیپسومتریک به عنوان شاخص و معیاری جهت تشخیص چرخه مرحله فرسایش چشم‌انداز استفاده شود.

چرخه فرسایش به طور نظری یک چشم‌انداز را در خلال چندین مرحله فرسایش به قرار زیر توصیف می‌کند:

مرحله جوانی: مرحله‌ای که با برش‌های عمیق و برجستگی‌های ناهموار و ناصاف توصیف می‌شود.

مرحله بلوغ: مرحله‌ای که بسیاری از فرآیندهای ژئومورفیک تقریباً به طور متوازن و متعادل روی می‌دهد.

مرحله پیری: مرحله‌ای که با چشم‌اندازهای نژدیک به سطح اساس با برجستگی‌های بسیار هموار شده و مقهور توصیف می‌شود.

میزان انتگرال هیپسومتریک برای حوضه آبخیز سمنان برابر است با:

$$۰/۲۴۵ = ۱۲۷۲ / ۳۱۵۵ - ۶۶۳ = \text{انتگرال هیپسومتریک حوضه سمنان}$$

با توجه به محاسبات صورت گرفته در بالا، حوضه سمنان شاهد گذر از مرحله بلوغ هستیم و می‌توان گفته به طور کلی حوضه در مرحله پیری به سر برده و فرآیندهای فرسایشی بر حوضه حاکم شده است (جدول ۶).

جدول ۶. مقادیر شاخص H_i در حوضه آبخیز سمنان

H_i	h	H_{min}	H_{max}	ارتفاع متوسط حوضه
۰ / ۲۴۵	۱۲۷۲	۶۶۳	۳۱۰۵	۱۸۲۸ / ۴۸ Km ²

شاخص پیچ و خم رودخانه اصلی (S)

تغییر شیب بستر رودخانه به علت فعالیت‌های تکتونیکی رابطه‌ی مستقیمی با پیچ خم در مسیر رودخانه دارد. هر چه میزان شاخص S بیشتر باشد، نشان‌دهنده‌ی فعال بودن تکتونیک در منطقه است.

این شاخص به صورت زیر تعریف می‌شود.

$$S = C / V \quad (10)$$

S = شاخص پیچ خم رودخانه اصلی ، C = طول رودخانه، V = طول دره به خط مستقیم است.

جدول ۷. مقادیر شاخص S در حوضه آبخیز سمنان

نام حوضه	C	V	S
سمنان	۹۴ / ۰۳ KM	۵۰ / ۲۰ KM	۱ / ۹

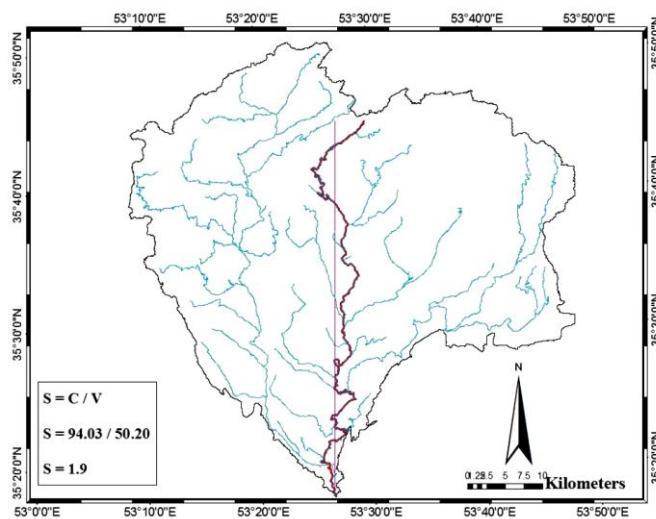
بر اساس جدول ۷ مقدار شاخص S نشان می‌دهد که رودخانه شوراب به حالت تعادل رسیده و فعالیت نئوتکتونیکی در حوضه سمنان فعال بوده و در کلاس ۱ تکتونیکی قرار دارد (شکل ۱۱).

طبقه‌بندی شاخص‌ها بر اساس شاخص^{۱۴} IAT

در طبقه‌بندی ارائه شده برای شاخص‌های SL، Smf، Br، Vf، Af توسط همدونی و همکاران(۲۰۰۸)، این شاخص‌ها بر اساس مقدار کمی به دست آمده در سه کلاس ۳،

^{۱۴}Index Active Tectonic

۲ و ۱ طبقه‌بندی شده است (جدول ۸). در این طبقه‌بندی کلاس ۱ بالاترین فعالیت و کلاس ۳ کمترین فعالیت نئوتکتونیکی را دارا هستند.

شکل ۱۱. ارزیابی شاخص S در حوضه سمنان

جدول ۸. طبقه‌بندی ارائه شده توسط همدونی و همکاران (۲۰۰۸)

شاخص	کلاس ۱	کلاس ۲	کلاس ۳
SL	میزان تغییرات زیاد	میزان تغییرات کم	بدون تغییرات
Smf	Smf < 1.1	Smf: 1.1 – 1.5	Smf > 1.5
Vf	Vf < 0.5	Vf: 0.5- 1	Vf > 1
Br	Br < 4	Br: 4- 3	Br > 3
Af	Af – 50 > 15	Af-50: 7- 15	Af – 50 < 7
Hi	Hi < 0.5	Hi: 0.4- 0.5	Hi > 0.4

شاخص IAT به وسیله میانگین کلاس‌های مختلف شاخص‌های ژئومورفیک (S/n) به دست می‌آید و بر اساس مقدار به دست آمده از (S/n) به چهار کلاس تقسیم می‌گردد که در این تقسیم‌بندی کلاس ۱ با فعالیت بسیار بالای نئوتکتونیکی، کلاس ۲ با فعالیت

نئوتکتونیکی بالا، کلاس ۳ با فعالیت نئوتکتونیکی متوسط و کلاس ۴ با فعالیت نئوتکتونیکی کمی فعال مشخص می‌شوند (جدول ۹).

جدول ۹. طبقه‌بندی شاخص IAT

IAT	کلاس ۱	کلاس ۲	کلاس ۳	کلاس ۴
(S/n)	۱-۱/۵	۱/۵-۲	۲-۲/۵	۲/۵ < (S/n)

بر اساس شاخص IAT فعالیت‌های نئوتکتونیکی حوضه‌ی مورد مطالعه مورد ارزیابی قرار گرفت که نتایج آن در جدول زیر آمده است:

جدول ۱۰. طبقه‌بندی شاخص‌های ژئومورفیک منطقه مورد مطالعه بر اساس شاخص IAT

نام حوضه	شاخص‌ها							S/n	IAT
سمنان	SI	Af	Vf	S	Br	BL	Smf	کلاس ۳	۲/۸
کلاس ۲	کلاس ۲	کلاس ۳	کلاس ۳	کلاس ۲	کلاس ۳	کلاس ۳	کلاس ۲	کلاس ۲	کلاس ۳
۲				۱	۲	۳	۲		

بر اساس داده‌های محاسبه شد در جداول ۹ و ۱۰ حوضه‌ی سمنان در کلاس ۳ قرار می‌گیرد، بدین معنا که فعالیت نئوتکتونیکی در حوضه مورد مطالعه فعالیت متوسط تا نسبتاً زیاد دارد.

نتیجه‌گیری

به لحاظ تقسیم‌بندی ساختارهای ایران، منطقه مورد مطالعه در زون ایران مرکزی قرار گرفته است. بخش مهمی از استان سمنان، در پهنه ایران مرکزی جای داشته، ولی بخش‌های شمالی آن، در رشته‌کوه‌های فعال کپه داغ و البرز قرار دارد. بدین ترتیب، بخش‌های شمالی استان از فعالیت نو زمین‌ساختی و لرزه‌های بالاتری نسبت به

بخش‌های مرکزی و جنوبی آن برخوردار است. هر یک از شاخص‌های محاسبه شده یک طبقه‌بندی نسبی از فعالیت‌های تکتونیکی ارائه می‌دهد. برای بررسی همه‌جانبه‌ی حوضه، شاخص‌ها در ۲ دسته کمیت‌های توپوگرافی Vwf ، Vf ، Smf برای جبهه کوهستان‌ها و شاخص‌های زهکشی T ، S ، AF ، SL ، برای بررسی سامانه رودخانه‌ای مورد استفاده قرار گرفته‌اند. مقادیر به دست آمده از شاخص‌های ژئومورفیک و طبقه‌بندی میزان آن‌ها نشان‌دهنده‌ی تکتونیک متوسط تا نسبتاً فعال در حوضه است و فعالیت‌های نو زمین ساختی به صورت فعال‌تر در قسمت‌های شمالی حوضه ادامه دارند. بر اساس طبقه‌بندی شاخص IAT، حوضه سمنان از نظر فعالیت‌های تکتونیکی در کلاس ۳ قرار می‌گیرد. در کل بر اساس کلاسه بندی شاخص‌های مورد محاسبه می‌توان نتیجه گرفت که فعالیت‌های نئوتکتونیکی در حوضه سمنان نسبتاً فعال بوده، مخصوصاً در قسمت‌های شمالی حوضه که در محدوده رشته کوه‌های فعال کپه داغ و البرز قرار دارد.

منابع

- سازمان نقشه‌برداری کشور، نقشه توپوگرافی و اطلاعات رقومی ۱/۲۵۰۰۰ منطقه مورد مطالعه.
- سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی، بررسی زمین‌ساخت جنبا در حوضه‌های آبریز ارس و تلخه رود بر اساس شاخص‌های زمین‌ریخت‌شناسی، سی و دومین گردهمایی بین‌المللی تخصصی علوم زمین، بهمن ۱۳۹۲، ص ۲۷-۳۰.
- سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح، تصاویر ماهواره‌ای IRS محدوده مورد مطالعه. شریعتی نیا، ز، و رحیم‌پور بناب، ح (۱۳۹۰)، ژئوشیمی تبخیرهای معدن نمک ملحه در جنوب سمنان، مجله نمک، ص ۱۳۹۰-۷۰.
- خادمی، م (۱۳۸۷)، محاسبه و تفسیر برخی شاخص‌های زمین‌ریخت ساختی پیرامون گسل ترود، جنوب دامغان، پژوهش‌های علوم زمین، شماره ۷۵، ص ۵۶-۴۷.

رهنمایی، م (۱۳۷۰)، توان‌های محیطی ایران، وزارت مسکن و شهرسازی، ص ۹۶.

قطبی، ح (۱۳۶۳)، گزارش پی‌جوبی املاح تبخیری کویر سمنان تا ترود(مناطق قابل عبور)، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور گورابی، ا؛ و نوحه‌گر، ا (۱۳۸۶)، شواهد ژئومورفولوژیکی تکتونیک فعال حوضه‌ی آبخیز در که، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۶۰.

مصطفوی، م؛ جعفری اقدم، م؛ باقری سید لشکری، س؛ و مینایی، م (۱۳۹۰)، بررسی تکتونیک فعال حوضه‌ی آبخیز کفرآور با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک و شواهد ژئومورفیکی، مجله جغرافیا و توسعه، ص ۱۳۶-۱۱۱.

مختاری، د (۱۳۸۵)، کاربرد شاخص‌های ریخت سنگی در تعیین میزان فعالیت گسل‌ها (مورد مطالعه: گسل شمالی میشو)، مجله علوم زمین، شماره ۵۹.

نیری، ع؛ امیر لیراوی، ف؛ و امیری، ن (۱۳۹۰)؛ مطالعه لرزه‌زمین‌ساخت و برآورد خطر زمین‌لرزه در استان سمنان، مرکز تحقیقات و مسکن (وزارت مسکن و شهرسازی)، گزارش تحقیقاتی، شماره نشر: گ - ۵۶.

یمانی، م؛ باقری، س؛ و جعفری اقدم، م (۱۳۸۹)، تأثیر نو زمین‌ساخت در مورفولوژی آبراهه‌های حوضه‌ی آبریز چله (زاگرس غربی)، مجله محیط جغرافیایی، شماره ۱.

یمانی، م؛ علمیزاده، ه (۱۳۹۱)، تأثیر نو زمین‌ساخت در مورفولوژی شبکه زهکشی حوضه‌ی آبخیز نچی با استفاده از شاخص‌های ژئومورفیک و مورفوتمتریک، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۱.

- Berberian, M. 1976. Contribution to the seismotectonic of Iran. Part II: Geological Survey of Iran Report 39, 516P.
- Keller, E.A., Pinter, N., 2002- Active tectonics: earthquake, uplift and landscapes, 2 ed. Prentice – Hall, Upper Saddler River, N.J.
- Hamdouni, R.EI. Irigaray, C. Fernandez, T. Chacon, J. Keller, EA (2008). Assessment Of relative active tectonics, southwest border of the Sierra Nevada (Southern Spain). Geomorphology.96.
- Ramiez – Heerea, M.T(1998). Seismic zoning of Iran, dissertation for ph.d degree in Geophysics, Institute of Geophysics, state semi logical Bureau, Beijne, People Republic Of china, Publisher.